

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 21378

гр. София, 16.06.2023 г.

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 140 СЪСТАВ, в закрито заседание на шестнадесети юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЙОАНА М. ГЕНЖОВА

като разгледа докладваното от ЙОАНА М. ГЕНЖОВА Гражданско дело № 20221110165835 по описа за 2022 година

Производството е по реда на Част втора, Дял първи от ГПК.

Образувано е по искова молба на „*****“ ЕАД, ЕИК ***** , срещу „*****“ ООД, ЕИК *****.

В исковата молба се твърди, че между ищеца като застраховател и „*****“ ЕООД в качеството му на застрахован е сключен застрахователен договор №*****/28.01.2020г. за застраховане на плащанията по договори за продажба срещу краткосрочен вътрешен търговски риск с период на валидност от 01.01.2020г. до 31.12.2020г. С допълнително споразумение №1/30.01.2020г. с период на валидност от 27.01.2020г. до 31.12.2020г. било осигурено застрахователно покритие по отношение на вземанията на застрахования към „*****“ ЕООД, произтичащи от договори за продажба и възникнали в периода на валидност на застрахователния договор. Съгласно приложимите общи условия предмет на покритите рискове по сключения договор за застраховане били „неплатежоспособност на длъжника“ и „забавяне на плащането“ от длъжника за извършени от застрахования доставки за период по-дълъг от „периода на изчакване“. С договора бил определен „период на изчакване“ от четири месеца, считано от датата на получаване от застрахователя на декларация за просрочено плащане и максимален размер на застрахователното обезщетение 85% от претендираната сума в рамките на определения за съответния длъжник кредитен лимит. С допълнително споразумение №1/30.01.2020г. към застрахователния договор за длъжника „*****“ били определени кредитен лимит от 220 000 лева и максимален кредитен период за отложено

плащане на доставките от 120 дни. В периода на застрахователно покритие ответното дружество закупило на отложено плащане от „*****“ ООД стоки (хранителни стоки и суровини) на стойност от 40 805,25 лева с ДДС. Получаването на закупените стоки било удостоверено с подпис на купувача върху фактурите и с приемо-предавателни протоколи. Във всяка от фактурите изрично бил указан краен срок за отложено плащане. Доставките по фактурите били декларирани пред ищеца и за тях била начислена застрахователна премия, като по този начин вземанията по фактурите били застраховани. В срока за отложено плащане дължимите суми по фактурите не били платени от ответника, поради което на 11.05.2021г. застрахованият информирал застрахователя за допуснатата от страна на длъжника забавя в плащанията. С изтичането на 4-месечния период на изчакване, на 11.09.2021г. настъпило застрахователно събитие „забавяне в плащането“ и застрахованият подал претенция за изплащане на застрахователно обезщетение, като приложил изискуемите документи. С плащания от м. октомври и м. ноември 2021г. в размер на 9774,06 лева длъжникът погасил част от задълженията си по процесните фактури, поради което ищецът изплатил застрахователно обезщетение в размер на 26376,51 лева, съставляващо 85% от непогасените вземания по фактурите. Сумата била платена по банкова сметка на застрахования на 23.11.2021г. С извършеното плащане ищецът встъпил в правата на застрахования до размера на платеното обезщетение и обичайните разноси, направени за неговото определяне и отправил до ответника покана за доброволно плащане в петдневен срок, но плащане не последвало в срока за доброволно изпълнение. Впоследствие ответникът платил част от дължимите суми по фактурите на застрахованото лице, което от своя страна възстановило на застрахователя на 20.01.2022г. част от изплатеното застрахователно обезщетение в размер на 6062,39 лева, и останал неплатен остатък в размер на 20314,12 лева. Поради това ищецът подал заявление за издаване на заповед за изпълнение на парично задължение по чл.410 от ГПК срещу ответника за посочената сума, както и за мораторна лихва в размер на 1422,14 лева, като на 30.08.2022г. в негова полза била издадена заповед за изпълнение по ч.гр.д. №44105/2022г. по описа на СРС, 140 състав. В законоустановения срок длъжникът подал възразение срещу заповедта за изпълнение, поради което съдът указал на кредитора да предяви иск за установяване на вземанията си. С оглед изложеното ищецът моли съда

да постанови решение, с което да се признае за установено, че ответникът му дължи претендираните суми, както и да бъде осъден да му заплати направените по делото разноски.

С последваща уточняваща молба ищецът посочва, че е уведомен от „*****“ ЕООД за извършени от ответника плащания в периода от 26.09.2022г. до 08.12.2022г., поради което застрахованото лице възстановило на ищеца сумата в размер на 16566,47 лева. На 21.12.2022г. застрахованият уведомил застрахователя, че на 15.12.2022г. е постъпило ново плащане от длъжника, като в резултат на извършените плащания главното задължение на ответника към ищеца намаляло до 2923,15 лева, която сума се претендира от ищеца. Въпреки получената покана за доброволно плащане, ответникът продължил да плаща на първоначалния си кредитор, като плащанията били извършени след подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение, поради което претенцията за мораторна лихва се поддържа.

В срока по чл.131, ал.1 от ГПК е постъпил писмен отговор на исковата молба от ответника „*****“ ООД, с който предявените искове се оспорват изцяло. Ответникът не оспорва, че между него и „*****“ ЕООД са налице дългогодишни неформални търговски отношения, изразяващи се в сключването на многобройни сделки за продажби на стоки, плащането на цената по които почти без изключение е отложено. Между страните се установила практика плащането да се извършва частично, като въз основа на съпоставка на записванията в счетоводните книги на двете дружества, салдата да се уточняват периодично и при наличие на предпоставките за това да се извършват прихващания на насрещни вземания, включително тристранни с „*****“ АД, с което дружество също имали отделни търговски отношения. Сделките по процесните фактури били част от тези търговски отношения между „*****“ ЕООД и „*****“ ООДС, но пълния размер на цената по тези фактури бил платен на продавача. Съществували спорове относно това задълженията по кои точно от множеството фактури е следвало да бъдат погасявани с извършваните многобройни частични плащания. Първоначалният кредитор в нито един момент не уведомил ответника, че по процесните сделки кредитор е вече застрахователят „*****“ АД. Ответникът излага доводи, че за вземанията по същите фактури са предявени от „*****“ ЕООД

срещу ответника претенции, по които са образувани следните производства гр.д. №14596/2021г. на СРС, 79 състав, производството по което е прекратено поради пълното плащане на задълженията, и гр.д. №157/2022г. на СРС, 52 състав, което е висящо. Ответникът поддържа, че до получаване на препис от исковата молба, по която е образувано настоящото дело, не са му били предоставени доказателства във връзка със застрахователното правоотношение между ищеца и „*****“ ЕООД, нито доказателства за изплащане на застрахователното правоотношение. Поради това ответникът продължил да плаща на доставчика си. „*****“ ЕООД не уведомило „*****“ ООД, че е получило застрахователно обезщетение по процесните фактури, както и, че по отношение на 85% от тях задълженията на купувача са закрити, като купувачът е задължен към застрахователя. Освен това от предприятиите от „*****“ ЕООД действия следвал категоричен и несъмнен извод, че дружеството продължава да претендира плащане по процесните фактури, видно от образуваните производства по горепосочените дела, както и от подписан тристранен споразумителен протокол от 20.10.2022г. След подписване на протокола дружеството изплатило на доставчика си задълженията по всички посочени в този протокол фактури, предмет и на настоящото производство, поради което към момента „*****“ ООД няма задължения към „*****“ ЕООД по фактури, издадени до края на 2020г. Поради това счита предявения иск за главница за неоснователен, тъй като задълженията добросъвестно били изплатени на доставчика като на известен и несъмнен кредитор и предвид липсата на уведомяване, че следва да се плаща на нов кредитор. Оспорва се и претенцията за мораторна лихва, както и искането за присъждане на разноски, като се излагат доводи, че отправената покана за доброволно плащане не е поставила ответника в забава, тъй като дружеството не е имало фактическо основание да счита, че задълженията му по процесните фактури не са към доставчика, а към нов кредитор. Оспорва претенцията за мораторна лихва и по размер, като счита, че същата е неправилно определена, доколкото с извършените частични плащания главницата е намалявала. С оглед изложеното моли предявените икове да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Постъпила е на 21.02.2023г. молба от ищеца, с която същият заявява, че

е уведомен от застрахованото лице, че в периода от 22.12.2022г. до 23.01.2023г. ответникът е извършил плащания, с които е погасил изцяло задължението си по процесните фактури, като на застрахователя е възстановена и последната част от изплатеното застрахователно обезщетение, с което главното задължение на ответника към ищеца било погасено изцяло. Излагат се доводи, че предвид поведението на ответника, който дори след получаване на заповедта за изпълнение по чл.410 от ГПК продължава да плаща на първоначалния си кредитор, ответникът дължи претендираното обезщетение за забава, както и разноските по делото.

Предявени са обективно кумулативно съединени положителни установителни иски с правно основание чл.415, ал.1 във вр. с чл.124, ал.1 от ГПК във вр. чл. 410, ал. 1 КЗ, във вр. чл. 327 ТЗ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД за установяване дължимостта на вземанията, за които е издадена заповед за изпълнение по чл.410 от ГПК по ч.гр.д. №44105/2022г. по описа на СРС, 140 състав.

Съгласно разпоредбата на чл.154, ал.1 от ГПК, разпределението на доказателствената тежест е, както следва: **ищецът** следва да докаже, че е налице застрахователен договор по имуществена застраховка между ищеца и „*****“ ЕООД, че последното дружество е изпълнило задълженията си по договорите за търговска покупко-продажба, респ., че е налице изискуемо вземане за заплащане на цената по договорите за покупко-продажба, че е настъпило застрахователно събитие – покрит риск по застрахователния договор, че е изплатил застрахователното обезщетение за неизпълнението от страна на ответника, което е породило правото му на встъпване в правата на застрахования, че ответникът е изпаднал в забава за възстановяване на изплатеното застрахователно обезщетение, а **ответникът** следва да докаже всички факти, от които произтичат възраженията му, включително твърдяното плащане.

Съдът намира предявените иски за допустими, а исковата молба за редовна по смисъла на чл. 127 и чл. 128 от ГПК. На основание чл.140, ал.3 от ГПК делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание, за което да се призоват страните. Направеното от ответника искане за допускане на съдебно-счетоводна експертиза съдът намира, че не е необходимо за изясняване на спора, тъй като не е спорно между страните, че

изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение му е възстановено в пълен размер от застрахованото лице, което обстоятелство следва да бъде обявено за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване.

По изложените мотиви и на основание чл.140 от ГПК, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито съдебно заседание на 13.09.2023г. от 10.20 часа, за която дата и час да се призоват страните.

ПРИКАНВА *страните към спогодба, медиация или извънсъдебно доброволно уреждане на спора.*

ОБЯВЯВА на основание чл.146, ал.1, т.4 от ГПК за безспорно между страните и ненуждаещо се от доказване обстоятелството, че изплатеното от ищеца застрахователно обезщетение по процесните фактури му е възстановено в пълен размер от застрахованото лице „*****“ ЕООД.

ПРИЕМА И ПРИЛАГА като писмени доказателства по делото документите, приложени към исковата молба и писмения отговор.

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на ответника за допускане изслушването на съдебно-счетоводна експертиза.

ДА СЕ ВРЪЧАТ на страните преписи от настоящото определение, а на ищеца да се връчи и препис от писмения отговор.

Да се връчи на ответника препис от молба на ищеца от 21.02.2023г.

Определението не подлежи на самостоятелно обжалване.

Съдия при Софийски районен съд: _____